

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 mai 2021, declarat de avocata Chebac Alla în numele inculpatului

Custov Nicolai XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, regiunea XXXXX, r-nul XXXXX, s. XXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05.03.2015, în baza art. 201¹alin. (1, 217 alin. (2), 84 Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

2) sentința Judecătorie Taraclia din 06.10.2015, în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) 186, 84 alin. (4) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.09.2018 - 11.02.2019,
instanța de apel: 25.02.2019 - 16.05.2019,
instanța de recurs: 13.12.2019 - 10.11.2020,
instanța de apel: 08.02.2021 - 19.05.2021,
instanța de recurs: 20.08.2021 - 13.10.2021,

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 11 februarie 2019, Custov Nicolai a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Custov Rustam, dar în privința lui hotărârile nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că, la 22.04.2018, în jurul orei 22⁴⁵, Custov N., în urma unei înțelegeri în prealabil și împreună cu Custov R., având intenția comună de încălcare a ordinii publice și aplicarea violenței asupra persoanelor, au venit la domiciliul lui Țînar G., situat în or. XXXXX, str-la XXXXX, XXXXX. Ulterior, în continuarea intențiilor, aflându-se în curtea domiciliului lui Țînar N., în prezența ultimei, din intenții huliganice, au început să-l maltrateze pe Țînar G., aplicându-i lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, folosind totodată obiecte pentru vătămarea integrității corporale sub formă de piatră, fragment de lampă, luate din curtea domiciliului lui Țînar N., cauzând prin aceste acțiuni, părții vătămate leziuni corporale sub formă de - excoriații pe cap, excoriații pe antebraț caracteristic mușcăturii cu dinți umani, excoriație pe palmă, antebraț produse cu obiect cu suprafața ascuțită, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța a reținut că, inculpații au pledat nevinovați, însă vinovăția lor a fost demonstrată prin probele anexate la materialele cauzei.

Prin urmare, acțiunile lui Custov N. și Custov R. urmează a fi calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de două persoane, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale.

La stabilirea pedepsei, instanța a reținut gradul pericolului public celor comise, personalitatea inculpatului, ca circumstanță atenuantă fiind acțiunile ilegalității ale victimei, care au servit motiv la săvârșirea infracțiunii, or, Țînar G. în ziua respectivă l-a maltrat pe Custov N., că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, la locul de trai inculpații se caracterizează negativ, anterior a mai comis infracțiuni, considerând necesar de a stabili inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, corectarea și reeducarea lui fiind posibilă fără izolare de societate, deoarece nu neagă faptul maltratării părții vătămate, are concubină și trei copii.

Cu referire la cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 768 lei, instanța a statuat că acestea nu pot fi încasate din contul inculpaților, deoarece au fost efectuate la inițiativa organului de urmărire penală, în legătură cu necesitatea apărută în cadrul cercetărilor obiective în cauză, iar conform prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate.

3. Procuror în Procuratura r-lui Taraclia Lefter Sergiu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Custov Nicolai să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu încasare din contul inculpaților în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 768 lei.

Apelantul a invocat că, pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatului Custov N. nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectare și

reeducării acestuia. Inculpatul inițial nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, negând fapte incontestabile care dovedesc vina lui, astfel faptul dat atestă că el nu și-a dat seama de toată instructivitatea și gravitatea infracțiunii săvârșite, în acest mod de pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu stabilire conform prevederilor art. 90 Cod penal a perioadei de probațiune de 3 ani, și în nici un caz nu-l obligă să le conștientizeze și să le reprobe pe faptele săvârșite și respectiv de a sta pe calea corectării. Mai mult ca atât, la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, anterior inculpatul a fost condamnat de mai multe ori, și anume: în anul 1998 prin sentința Judecătoria Taraclia, în baza art. 218 alin. (2) Cod penal (redacția 1961), la 2 ani privațiune de libertate, cu suspendare pe o perioadă de probă de 1 an. În anul 2005 procesul penal de învinuire a lui Custov N. de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1), 179 alin. (2) Cod penal, a fost încetat de către Judecătoria Taraclia, în baza art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților. În anul 2006, Custov N. a fost condamnat de Judecătoria Taraclia în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 208 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În anul 2008, prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, Custov N.V. a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În anul 2012, procesul penal de învinuire Custov N. de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, în baza art. 109 Cod de procedură penală - împăcarea părților. În anul 2015 prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, Custov N. a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) 217 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Prin sentința Judecătoria Taraclia din 06 octombrie 2015, Custov N. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), 201¹ alin. (1), 217 alin. (2), 84 alin. (4) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare.

Astfel, Custov N., fiind de mai multe ori la răspundere penală, nu și-a făcut concluzii corespunzătoare și a comis noi infracțiuni. Mai mult, sancțiunile aplicate anterior dovedesc că, pedeapsa sub formă de închisoare, cu stabilirea termenului de probațiune nu au avut efect asupra inculpatului, acesta continuând să comită noi infracțiuni, astfel ignorând încrederea acordată de către instanța de judecată, reieșind din cele relatate, partea acuzării a consider că, corectare și reeducare inculpatului în cauza dată este imposibilă fără aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, în acțiunile ultimului fiind incidente și elementele recidivei, prevăzute de art. 34 Cod penal, or inculpatul a comis cu intenție, în mod repetat infracțiuni având antecedente penale pentru fapte similare. Acest fapt nu contează atât mult de mărimea pedepsei, dar totuși îl caracterizează pe inculpat ca persoana predispusă la săvârșirea de noi infracțiuni. La fel, ar trebui să fie luat în considerare și faptul că inculpatul de două ori a fost tras la răspundere pentru săvârșirea faptelor de huliganism, adică sunt prezente circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Deci, pedeapsa stabilită de prima instanță contravine prevederilor art. 61, 75 Cod penal și nu va asigura echitatea socială și corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane.

Totodată, de către prima instanța nu au fost stabilite careva motive clare pentru scutirea inculpaților de la achitarea cheltuielilor judiciare, prevăzute de art. art. 229 alin (3) Cod de procedură penală, or, ei au posibilitate de a achita suma de 768 lei.

Prin urmare, inculpații conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală urmează să recupereze statului mijloacele bănești cheltuite pentru efectuarea cercetării științifice și expertizelor judiciare.

Totodată, potrivit hotărârii CtEDO (Croissant vs. Germania din 25 septembrie 1992), persoana învinuită este obligată să achite cheltuieli judiciare.

4. Conform deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 mai 2019, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a stabilit aspectele de fapt și de drept ale cauzei, pronunțându-se corect asupra acțiunilor imputate inculpaților.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în privința lui Custov N., de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că, soluția instanței de apel privind individualizarea pedepsei în privința lui Custov N., este ilegală, nemotivată și neîntemeiată.

La fel, și soluțiile instanțelor de fond referitoare la cheltuielile judiciare sunt ilegale, nemotivate și neîntemeiate.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020, recursul a fost admis, casată decizia atacată în partea stabilirii pedepsei în privința lui Custov Nicolai și a cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, instanțele prematur și incorect au aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și agravante cât și personalitatea lui, fără a motiva soluția de individualizare a executării pedepsei și fără a pătrunde în esența problemei de fapt și de drept.

La stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatului, instanță de apel nu a indicat motivele concrete care stau la baza condamnării cu suspendare a executării pedepsei aplicate, or, argumentele precum că acesta se poate corija fără a executa real pedeapsa închisorii, este o concluzie prematură și nemotivată.

Astfel, modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei stabilite inculpatului este neargumentată, or, instanțele urmau să i-a în considerație că, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecării nu se constată.

De asemenea, concluzia instanței de apel de respingere a solicitării procurorului privind încasarea sumei de 768 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare din contul inculpaților și menținerea soluției primei instanțe în acest sens, este pripită și nemotivată, prin ce au fost neglijate cerințele prevăzute la art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 397 pct. 5) în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Potrivit deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 mai 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Custov Nicolai, recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 19 mai 2021.

De la Custov N. și Custov R. s-a încasat, solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 768 lei.

În rest, sentința a fost mneținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond prematur și incorect a aplicat inculpatului Custov N. prevederile art. 90 Cod penal, având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și agravante cât și personalitatea acestuia, fără a motiva soluția de individualizare a executării pedepsei și fără a pătrunde în esența problemei de fapt și de drept.

Ori. inculpatul Custov N. nu este la prima abatere. Potrivit revendicării, ultimului i-au fost intentate 14 cauze penale, de 8 ori a fost tras la răspundere penală, potrivit declarațiilor ultimului a fost eliberat ultima dată în anul 2015, înainte de termen cu compensarea zilelor privilegiate, materialele cauzei atestă că i-a fost înlocuită partea neexecutată a pedepsei cu închisoarea cu una mai blândă sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, însă concluziile necesare nu le-a făcut inculpatul fiind predispus spre comiterea de noi infracțiuni, fapt ce reprezintă un pericol pentru societate.

Reieșind din aceste considerente se atestă că, lui Custov N. i s-a acordat încredere de către instanțele de judecată prin aplicarea unor pedepse mai blânde, însă pedepsele aplicate nu și-au atins scopul scontat, ultimul nu a făcut concluzii de a încetat comportamentul infracțional și nu a pășit pe făgașul corijării, continuând activitatea sa infracțională.

Prin urmare, Custov N. nicidecum nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea. Or, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În sensul vizat, fiind reținut faptul că raționamentul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, trecutul inculpatului, modul de comportare în familie, la locul de muncă, în societate, etc.

În situația de față, ținând cont de trecutul vinovatului, gradul de pericol al infracțiunilor comise, este oportun de a stabili lui Custov N. pedeapsă sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, sancțiune care în viziunea instanței de apel este corectă, echitabilă și justificată.

Scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului va fi pe deplin atins, doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare indicat mai sus, or, aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către inculpat.

Așa dar, scopul legii penale privind reeducarea și corectarea inculpatului va fi asigurată doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate, în limitele indicate supra, la acest capitol lipsind careva împrejurări ce ar indica asupra faptului că aplicarea unui alt tip de pedeapsă, sau micșorarea termenului pedepsei închisorii în privința inculpatului ar fi oportună și proporțională faptelor comise de către acesta, dar și vor duce la atingerea deplină a scopului legii penale.

Totodată, potrivit prevederilor art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor de efectuare a expertizei este un drept discreționar al instanței.

Or, suportarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor medico-legale în prezenta cauză penală au fost provocate de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale în privința inculpaților, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpaților recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta lor infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

8. Avocata Chebac Alla a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei penale inculpatului Custov N., cu menținerea sentinței în aspectul vizat.

Recurenta a invocat că, inculpatul nu merită să fie lipsit de libertate, deoarece s-a corectat, are patru copii minori la întreținere, s-a liniștit, nu mai are chemări la poliție, nu a mai comis nicio infracțiune, nu mai consumă alcool, este angajat în câmpul muncii, duce un mod de viață liniștit, în perioada, cât s-a aflat la evidența biroului de probațiune nu a comis careva încălcări a termenului de probă, familia se află la întreținerea lui.

Astfel, nu există careva impedimente referitoare la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, iar pedeapsa stabilită prin decizia instanței de apel, este una prea aspră, contrar prevederilor legale de individualizare a pedepsei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, este caracterizat negativ, anterior a fost condamnat de mai multe ori, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, o pedeapsă penală mai blândă decât cea aplicată de instanța de apel ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 7. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 8. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7., 8. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Chebac Alla, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 mai 2021, în privința inculpatului Custov Nicolai XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 noiembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun